

Afgørelser – Reg. nr.: 01831.00

Fredningen vedrører: Galhøj - Ophævet

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet   09-03-1953, 19-12-1953

Fredningsnævnet   12-02-1952, 01-06-1953

Kendelser

Deklarationer

FREDNINGSNÆVNET >

IKKE FREDET
INDHOLDSFORTEGNELSE

- Kendelse af 19/12 1953 [ofn-1098/52] om ophævelse af 1
- Kendelse af 1/6 1953 [uævu] om fredning af gravhøj med omgivelser.
- Kendelse af 9/3 1953 [ofn-1098/52] om ophævelse af
- Kendelse af 12/2 1952 [uævu] om fredning af gravhøj med omgivelser.

211 Frederiksværk kommune

1514 III NØ

MATRIKELFORTEGNELSE

(ajour pr. 19/12 1953)

Fredningen omfatter (helt eller delvis) følgende
matrikelnumre:

13^a Kregme By, Kregme

Gældende matrikulært kortbilag: 7/6

CITERET I OG
OPHÆVET VED
OFN K AF 9/3 1953K E N D E L S E

afsagt d. 12' februar 1952

af naturfredningsnævnet for Frederiksborg amt.

Paa matr. nr. 13 a Kregme (Kregme-Vinderød sogn), der tilhører gaardejer K. Storgaard Andersen, findes tre gravhøje, der - set fra landevejen Frederikssund-Frederiksværk - virker anseeligt og smukt i landskabet.

Gravhøjene benævnes: "Ølhøj, Rundhøj og Galhøj". De ligger sydvest for Kregme station.

Efter at ejeren har solgt nogle af grundene ved den midterste høj til sommerhusbebyggelse af en højen nærgaaende og iøvrigt lidet tiltalende karakter, har nævnet forelagt spørgsmaalet om fredning for Nationalmusæet, der - gennem musæumsinspektør Therkel Mathiassen - d. 21/12 1951 har udtalt følgende:

"Ingen af højene er i en saadan tilstand, at jeg vil kalde dem absolut 1. kl. mindesmærker. Navnlig de to nordligste har lidt en del ved pløjning og bortgravning, og heller ikke den sydligste, den mest anseelige af dem, er helt uberørt heraf. Der er jo imidlertid allerede foretaget en udstykning og delvis sommerhusbebyggelse paa terrænet imellem de to nordligste høje, og jeg vil derfor mene, at en fredning af højenes omgivelser her vil være urimelig kostbar i forhold til det, der vindes."

Derimod er omgivelserne af den sydlige høj endnu ikke bebygget, og jeg kan stærkt anbefale, at omgivelserne af denne, der set fra landevejen tager sig godt ud, fredes.

Det er nævnets opfattelse, at de - relativt faa - mindes-

FREDNINGSNÆVNET >

CITERET I OG REG. NR. 183/

(12/2 - 53)

OPHÆVET VED OFN K

AF 19/12 1953

U d s k r i f t

1/6-53

a f

K E N D E L S E .

angående areal af matr. nr. 13a Kregme by og sogn, afsagt af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 1/6 1953.

Den 12 februar 1952 blev der af fredningsnævnet for Frederiksborg amt afsagt kendelse om fredning af omgivelserne af den sydligste af tre på matr. nr. 13a Kregme by og sogn liggende gravhøje, et areal på ca. 2 ha. (inklusive gravhøjen) hvoraf til bebyggelse var projekteret ca. 5.000 m². Der tilkendtes ejeren gdr. K. Storgaard Andersen, Kregme, 6.000 kr. i erstatning.

Den 19/4 1952 besigtigede Overfredningsnævnet arealet. Det fandt erstatningen for høj, og da en mindelig overenskomst med ejeren ikke var til at opnå, forelagdes sagen i h.t. naturfredningslovens § 20 for taksationskommissionen, der efter en den 27/6 1952 afholdt besigtigelse fastsatte erstatningen til 6.000 kr., beregnet på grundlag af fredning i det af nævnet fastsatte omfang, og til 4.300 kr., dersom arealet indskrænkedes til to trediedele.

Overfredningsnævnet afsagde derpå den 9/3 1953 kendelse, hvorefter fredningen ophævedes med den begrundelse, at erstatningsudgiften vil blive for stor i forhold til fredningens betydning.

Da fredningsnævnet for Frederiksborg amt imidlertid stadig ønskede at hidføre en ordning, således at den landskabelige værdi af i alt fald en del af matr. nr. 13a bevaredes, indledtes påny forhandlinger med ejeren, gdr. K. Storgaard Andersen. Nævnet indledte med at prøve mulighederne for en fredning af et areal omkring den nordligste gravhøj. Det viste sig dog herunder, at en fredning måtte blive meget omfattende, dersom formålet, bevarelsen af udsigten til højen, skulde opnåes, ligesom også den op til arealet liggende jernbanestation vanskeliggjorde formålets virkeliggørelse.

Nævnet vendte sig derfor påny til den sydlige høj, og under et den 1. april 1953 afholdt møde, hvortil ejeren og panthaverne var indvarslet, og hvor for Nationalmusæet mødte magister Vebæk, opnåede man enighed med ejeren om fredning af et areal, begrænset mod syd af matr. nr. 13a's skel, mod vest af den bag par-

OVERFREDNINGSNÆVNET>

9/3-1953

År 1953, den 9. marts afsagde overfredningsnævnet på grundlag af mundtlig og skriftlig votering følgende

k e n d e l s e

i sagen nr. 1098/52 vedrørende fredning af en gravhøj og dens omgivelser på ejendommen matr.nr. 13 a af Kregme by og sogn.

I den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 12. februar 1952 afsagte kendelse hedder det:

"Paa matr.nr. 13 a Kregme (Kregme-Vinderød sogn), der tilhører gaardejer K. Storgaard Andersen, findes tre gravhøje, der - set fra landevejen Frederikssund-Frederiksværk - virker anseeligt og smukt i landskabet.

Gravhøjene benævnes: "Ølhøj, Rundhøj og Galhøj". De ligger syd-vest for Kregme station.

Efter at ejeren har solgt nogle af grundene ved den midterste høj til sommerhusbebyggelse af en højen nærgaaende og iøvrigt lidet tiltalende karakter, har nævnet forelagt spørgsmaalet om fredning for Nationalmusæet, der - gennem musæumsinspektør Therkel Mathiassen - d. 21/12 1951 har udtalt følgende:

"Ingen af højene er i en saadan tilstand, at jeg vil kalde dem absolut l.kl. mindesmærker. Navnlig de to nordligste har lidt en del pløjning og bortgravning, og heller ikke den sydligste, den mest anseelige af dem, er helt uberørt heraf. Der er jo imidlertid allerede foretaget en udstykning og delvis sommerhusbebyggelse paa terrænet imellem de to nordligste høje, og jeg vil derfor mene, at en fredning af højenes omgivelser her vil være urimelig kostbar i forhold til det, der vindes.

Derimod er omgivelserne af den sydlige høj endnu ikke bebygget, og jeg kan stærkt anbefale, at omgivelserne af denne, der set fra landevejen tager sig godt ud, fredes.

Det er nævnets opfattelse, at de - relativt faa - mindesmærker fra fortiden, der endnu er bevaret, bør skaanes i videst muligt omfang, jfr. naturfredningslovens § 2.

Ud fra denne opfattelse vilde nævnet i og for sig gerne medvirke til, at ogsaa den nordligste høj, der - rent landskabeligt set -

synes at være den værdifuldeste - beskærmes; men under hensyn til Nationalmusæets foran anførte udtalelse samt under hensyn til omkostningerne har man ment at burde begrænse sig til den sydlige høj, hvorved bemærkes følgende:

Når naturfredningslovens § 2 nævner en omkreds af 100 m, er der herved antagelig alene tænkt på en beskyttelse af fortidsminderne som sådanne, således at en videregående fredning, der af landskabelige grunde skønnes påkrævet, kan finde sted i henhold til lovens § 1, hvad der formentlig er i overensstemmelse med hidtil fulgt praksis.

Det turde ialt fald i det foreliggende tilfælde være klart, at en fredning, der ikke omfatter hele arealet mellem højen og landevejen og således ikke ville forhindre en bebyggelse ved landevejen, hvorved udsigten fra denne til højen ville blive ødelagt eller forringet, måtte betegnes som ret værdiløs.

Ud fra disse synspunkter har nævnet forhandlet med ejeren.

Denne har forevist en udstykningsplan, omfattende hele arealet mellem landevejen og højene samt mellem disse og fjorden; men han er villig til - foruden at tage behørigt hensyn til den nordlige høj - at indgå på fredning mod enhver form for bebyggelse og anbringelse af skæmmende indretninger forsåvidt den sydlige høj angår i følgende omfang:

Mod syd følger grænsen ejendommens (matr. nr. 13a af Kregme) grænse fra landevejen til den projekterede vej vest for højen, hvilket vil sige 132 m.

Mod vest følger grænsen den projekterede vej (ca. 20 m fra højen) fra det sydlige skel 132 m mod nord. Fra dette punkt drages den nordlige grænse mod øst til landevejen, d.v.s. 162 m.

Den østlige grænse er landevejen på en strækning af 142 m.

Det således fredede areal udgør - højen incl.- ca. 2 ha, hvoraf til bebyggelse er projekteret ca. 5000 kv.m. Købesummen for de hidtil solgte grunde har været 2,50 kr. pr. kv.m; men ejeren har dog indvilget i at nedsætte sit erstatningskrav til 6000 kr., hvilket beløb nævnet finder rimeligt.

Ejeren er endvidere indgået på, at fredningen tillige bør omfatte forbud mod beplantning, bortset fra læhegn mod vest og nord. Det nordlige læhegn skal dog placeres i en afstand af mindst 30 m fra højen. Nationalmusæet har i skrivelse af 23/1 1952 fuldt ud tiltrådt fredningen."

Konklusionen er sålydende:

"Den sydlige af de på matr. nr. 13a af Kregme by, Kregme-Vinderød sogn liggende 3 gravhøjes omgivelser fredes mod bebyggelse og beplantning i det foran nævnte omfang.

Som erstatning tillægges der ejeren, gårdejer K. Storgaard Andersen 6000 kr., der udredes med halvdelen af statskassen og halvdelen af Frederiksborg amt.

Kendelsen vil være at tinglyse som servitutstiftende med fredningsnævnet for Frederiksborg amt som påtaleberettiget."

Kendelsen er i henhold til naturfredningslovens § 19, stk. 3, forelagt overfredningsnævnet, som den 19. april 1952 har besigtiget de pågældende arealer.

Da overfredningsnævnet mente, at erstatningen var ansat for højt, forhandlede man med ejeren om en nedsættelse, hvorhos man drøftede en indskrænkning af fredningsområdet.

Overfredningsnævnet opnåede ikke nogen mindelig ordning med ejeren og forelagde derefter i henhold til naturfredningslovens § 20 sagen for taksationskommissionen, idet man anmodede om taksation,

- 1) dels på grundlag af kendelsens bestemmelser, gældende for hele det af denne omfattede areal,
- 2) dels på grundlag af kendelsens bestemmelser, gældende for ca. to trediedele af det af kendelsen omfattede areal,
- 3) dels endelig på de under 1) og 2) nævnte grundlag suppleret med et forbud mod dyrkning af arealet i en omkreds 16 m fra toppen af Galhøj.

Ved en den 27. juni 1952 afholdt forretning fastsatte taksationskommissionen erstatningen således:

ad 1) til 6000 kr.

ad 2) til 4300 kr.

Taksationskommissionen skønnede, at det ovennævnte forbud mod dyrkning af et areal omkring højen ville være uden betydning for erstatningens størrelse.

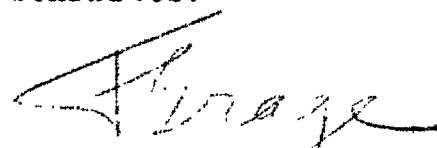
Overfredningsnævnet finder, at erstatningsudgiften vil blive for stor i forhold til fredningens betydning, og at fredningskendelsen derfor bør ophæves.

T h i b e s t e m m e s :

Den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 12. februar 1952 afsagte kendelse vedrørende fredning af en gravhøj og dens omgi-

velser på ejendommen matr. nr. 13a af Kregme by og sogn ophæves.

Udskriftens rigtighed
bekræftes.

F. Grage

overfredningsnævnets sekretær

OVERFREDNINGSNÆVNET >

19/
12. 1953U D S K R I F T

af

OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL.

År 1953, den 19. december, afsagde overfredningsnævnet på grundlag af skriftlig og mundtlig votering følgende

k e n d e l s e

i sagen nr. 1098/52 vedrørende fredning af en gravhøj og dens omgivelser på ejendommen matr. nr. 13a af Kregme.

I den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 1. juni 1953 afsagte kendelse hedder det:

"Den 12. februar 1952 blev der af fredningsnævnet for Frederiksborg amt afsagt kendelse om fredning af omgivelserne af den sydligste af tre på matr. nr. 13a Kregme by og sogn liggende gravhøje, et areal på ca. 2 ha (inklusive gravhøjen) hvoraf til bebyggelse var projekteret ca. 5000 m². Der tilkendtes ejeren, gdr. K. Storgaard Andersen, Kregme, 6.000 kr. i erstatning.

Den 19/4 1952 besigtigede overfredningsnævnet arealet. Det fandt erstatningen for høj, og da^{en} mindelig overenskomst med ejeren ikke var til at opnå, forelagdes sagen i h.t. naturfredningslovens § 20 for taksationskommissionen, der efter en den 27/6 1952 afholdt besigtigelse fastsatte erstatningen til 6.000 kr., beregnet på grundlag af fredning i det af nævnet fastsatte omfang, og til 4.300 kr., dersom arealet indskrænkedes til to trediedele.

Overfredningsnævnet afsagde derpå den 9/3 1953 kendelse, hvorefter fredningen ophævedes med den begrundelse, at erstatningsudgiften vil blive for stor i forhold til fredningens betydning.

Da fredningsnævnet for Frederiksborg amt imidlertid stadig ønskede at hidføre en ordning, således at den landskabelige værdi af i alt fald en del af matr. nr. 13a bevaredes, indledtes påny forhandlinger med ejeren, gdr. K. Storgaard Andersen. Nævnet indledte med at prøve mulighederne for en fredning af et areal omkring den nordligste gravhøj. Det viste sig dog herunder, at en fredning måtte blive meget omfattende, dersom formålet, bevarelsen af udsigten til højen, skulde opnåes, ligesom også den op til arealet liggende jernbanestation vanskeliggjorde formålets virkeliggørelse.

Nævnet vendte sig derfor påny til den sydlige høj, og under

19/
12-1953U D S K R I F T

af

OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL.

År 1953, den 19. december, afsagde overfredningsnævnet på grundlag af skriftlig og mundtlig vøtering følgende

k e n d e l s e

i sagen nr. 1098/52 vedrørende fredning af en gravhøj og dens omgivelser på ejendommen matr. nr. 13a af Kregme.

I den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 1. juni 1953 afsagte kendelse hedder det:

"Den 12. februar 1952 blev der af fredningsnævnet for Frederiksborg amt afsagt kendelse om fredning af omgivelserne af den sydligste af tre på matr. nr. 13a Kregme by og sogn liggende gravhøje, et areal på ca. 2 ha (inklusive gravhøjen) hvoraf til bebyggelse var projekteret ca. 5000 m². Der tilkendtes ejeren, gdr. K. Storgaard Andersen, Kregme, 6.000 kr. i erstatning.

Den 19/4 1952 besigtigede overfredningsnævnet arealet. Det fandt erstatningen for høj, og da^{en} mindelig overenskomst med ejeren ikke var til at opnå, forelagdes sagen i h.t. naturfredningslovens § 20 for taksationskommissionen, der efter en den 27/6 1952 afholdt besigtigelse fastsatte erstatningen til 6.000 kr., beregnet på grundlag af fredning i det af nævnet fastsatte omfang, og til 4.300 kr., dersom arealet indskrænkedes til to trediedele.

Overfredningsnævnet afsagde derpå den 9/3 1953 kendelse, hvorefter fredningen ophævedes med den begrundelse, at erstatningsudgiften vil blive for stor i forhold til fredningens betydning.

Da fredningsnævnet for Frederiksborg amt imidlertid stadig ønskede at hidføre en ordning, således at den landskabelige værdi af i alt fald en del af matr. nr. 13a bevaredes, indledtes påny forhandlinger med ejeren, gdr. K. Storgaard Andersen. Nævnet indledte med at prøve mulighederne for en fredning af et areal omkring den nordligste gravhøj. Det viste sig dog herunder, at en fredning måtte blive meget omfattende, dersom formålet, bevarelsen af udsigten til højen, skulde opnåes, ligesom også den op til arealet liggende jernbanestation vanskeliggjorde formålets virkeliggørelse.

Nævnet vendte sig derfor påny til den sydlige høj, og under

et den 1. april 1953 afholdt møde, hvortil ejeren og panthaverne var indvarslede, og hvor for nationalmusæet mødte magister Vebæk, opnåede man enighed med ejeren om fredning af et areal, begrænset mod syd af matr. nr. 13 a's skel, mod vest af den bag parcellerne værende vej, mod nord af en linie 100 m nord for sydskellet og mod øst af en linie 100 m øst for den bag parcellerne værende vej, ialt 10000 m². Der bliver herefter et område mellem amtslandevejen Frederikssund-Frederiksværk og det af fredningen omfattede areal, hvor ejeren kan udstykke og bebygge, men på grund af, at arealet skråner ret kraftigt fra det fredede område og ned mod landevejen, findes dette ikke i væsentlig grad at kunne virke værdiforringende på udsigten mod højen fra landevejen. Ejeren forlangte 2500 kr. i erstatning, hvad nævnet anser som rimeligt. Nationalmusæets repræsentant udtalte sin tilfredshed med fredningens omfang. Ejeren har forbeholdt sig ret til beplantning af det fredede areal i følgende udstrækning:

Vest for gravhøjen i hele arealets bredde og dybde, nord for højen i en dybde af 40 m mod øst fra det vestlige skel, dog ikke nærmere højens fod end 5 m. Beplantningens højde må ikke overstige 2 m.

Arealet fredes mod enhver form for bebyggelse og anbringelse af skæmmende indretninger samt med beplantning af enhver art udover det foran anførte."

Konklusionen er sålydende:

"Omgivelserne ved den sydlige gravhøj på matr. nr. 13a af Kregme by og sogn fredes mod bebyggelse og beplantning i det foran nævnte omfang.

I erstatning tillægges der ejeren, gdr. K. Storgaard Andersen, Kregme, 2500 kr., der udredes af statskassen og Frederiksborg amt hver med halvdelen.

Kendelsen vil være at tinglyse som servitutstiftende på matr. nr. 13a Kregme by og sogn, med fredningsnævnet for Frederiksborg amt som påtaleberettiget."

Kendelsen er i henhold til naturfredningslovens § 19, stk. 3, forelagt overfredningsnævnet, som den 8. oktober 1953 påny har foretaget besigtigelse.

Erstatningen til ejeren er lavere end den erstatning, som blev fastsat af taksationskommissionen forud for overfredningsnævnets kendelse af 9. marts 1953; men da udsigten til højen fra amtsvejen efter overfredningsnævnets opfattelse ikke er væsentlig sikret ved den foreliggende fredningskendelse, som ikke er til hinder for en bebyggelse langs med vejen, finder overfredningsnævnet ikke, at

fredningen bør gennemføres. Fredningsnævnets kendelse vil derfor være at ophæve.

T h i b e s t e m m e s :

Den af fredningsnævnet for Frederiksborg amt den 1. juni 1953 afsagte kendelse vedrørende fredning af en gravhøj og dens omgivelser på matr. nr. 13a af Kregme ophæves.

Udskriftens rigtighed
bekræftes.

F. Grage
overfredningsnævnets sekretær